

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2009/5

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Épüljünk és építsünk!

Egy új templom építése vagy egy korábbi épület bővítése – új karzattal, új szárnnyal vagy éppen többfunkciós gyülekezeti házzal – bármely felekezet számára, bármilyen történelmi helyzetben Isten iránti hálaadásra intő alkalom. A mai Magyarországon azért is magasztalhatjuk igazán a történelem Urát a gyarapodás miatt, mert az egyház 1940-es évek végétől tartó elnyomásának nemcsak lelki, hanem fizikai-infrastrukturális következményei is túlnyúltak a rendszerváltáson. Reformátusként pedig akkor lehet különösen is nagy az örömünk, ha a légköbméterekben és téglákban mérhető növekedést nem az egyházi vezetés felszólítására vagy csupán az egyházközség lelkészének vágyai miatt kell mindenáron keresztül vinni: presztízsből, az éppen kedvező politikai széljárás támogatásával, vagy azért, mert – mint a régi Debrecenben időnként mondogatták – „tellik rá”. Hanem inkább az adott gyülekezet addigi lelki erősödésének, Istentől kapott elszánásának és kitartásának kell ahhoz vezetnie, hogy alapos megfontolás után belekezdjünk egy ilyen, embert és közösséget próbáló feladatba.

E meggyőződéseinkben erősített meg Bölskei Gusztáv püspök prédikációja azon a hálaadó istentiszteleten és ünnepségen, melyet 2009. április 26-án tartottunk gyülekezeti házunk bővítésének elkészülte után. Hiszen egyházközségünk az említettekhez hasonló utat járt végig, amióta az 1942-ben felszentelt, az egyetemi református ifjúsággal közösen használt Egyetemi templom épületében megkezdte, majd az 1970-es évek eleji politika

nyomására az új, Bolyai utcai épületben folytatta a hit közösségi gyakorlását. A rendszerváltás után kezdődő kitartó és bonyolult jogi küzdelem eredményeként 2001-ben Egyházunk visszakaphatta a templomot, s így, a Kerülettel közösen, már meghatározhattuk az Egyetemi templom és a Bolyai utcai épület jövőbeli funkcióját. Jó egyetértésben arra a döntésre jutottunk, hogy mivel gyülekezetünk az Egyetemi templomnak csupán egy részére tarthat jogos igényt, s felújítását és fenntartását is csak részben tudná fedezni, ez az épület maradjon egyházkerületi tulajdonban és hitéleti használatban, a Nagyerdei Gyülekezet pedig méltányos támogatást kap (és a hívek adakozásából jelentős önerővel járul hozzá!) a Bolyai utcai épület több lépcsőben elvégzendő bővítésére.

E folyamat első fázisa zárult le most, a többfunkciós épületegyüttes felszentelésével. Határozott célunk a krisztusi missziós parancsnak engedelmeskedni, és egyrészt tovább gyarapodni a környékbeliek idevonzásával, másrészt a meglévő gyülekezetben erősíteni a személyes számontartást, illetve az egyéni életet és hitbeli helyzeteket jobban szolgáló, a közös imádságokra is lehetőséget adó kiscsoportokat. Amennyiben missziós céljainknak megfelelően, Isten segítségével lelkiekben tovább erősödünk, újabb infrastrukturális fejlesztéseket kell végeznünk. Kerettervünkben ezeket a fázisokat is kidolgoztuk az elkövetkező 10–15 évre vonatkozóan. Azért örültünk annak, hogy a felszentelési ünnepség alkalmával elhangzott esperesi

Épüljünk és építsünk!

köszöntőjében Vad Zsigmond esperes arra bízott minket, hogy a későbbiekben új gyülekezet szervezését tűzzük ki célul a debreceni református misszió szempontjából még részben lefedetlen északi városrészben. Hosszú távú missziós céljaink között ez a fázis is kiemelt helyen szerepel. Erre az útra azonban csak akkor léphetünk, ha arra a gyülekezetünk, megértve reábízott missziós küldetését, Istentől elhívást érez, és erőért, kitartásért könyörög hozzá. Kizárólag ilyen szerves fejlődéssel és egyedül az ő áldásával szolgálhatják az új és a felújított gyülekezeti, közegyházi épületeink Isten ügyét. Így lesz a „fundámentom” valóban a misszió alapja, nem holt anyag, hanem életteli közeg.

Ennek a szép kihívásnak kell megfelelnie immár nemcsak a Nagyerdei, hanem az önállósuló református egyetemi gyülekezetnek is. E feladat megfogalmazását szimbolizálta számomra az a pillanat, amikor az április 26-i ünnepségnek az Egyetemi templomban tartott második felében az egyetemi lelkészek, Almási Zsuzsa és Püske Dániel, valamint a fenntartó egyházkerület nevében Bölcskei Gusztáv átvette Püske Lajostól az Egyetemi templom 1939. április 27-én, éppen 70 éve keltezett alapító okiratának akkori hivatalos másolatát, hogy immár őrizzék ők, és a mai körülményeknek megfelelően folytassák az abban foglalt missziós célokat. Csak így lehet ugyanis élővé az az alapító szöveg, melynek eredetijét a templom alapkövébe falazták be templomépítő elődeink.

Fazakas Gergely

Hálaadó istentisztelet

Köszönet a tervezőknek

Alapító okirat átadása

Fogadás

Csoportjaiban élő gyülekezet

„Természetesen én is, mint minden más ember, szeretek az élet napfényes magaslatain járni, amikor jó egészség, boldogság és siker az osztályrészem, de Istenről, az életről és önmagamról sokkal többet tanultam a szorongások és csődök sötéttségében, mint valaha is a napfényben.” (Leslie Weatherhead)

Mindannyiunk életében voltak már sötét időszakok, amikor kilátástalannak láttuk helyzetünket, elveszettnek, magányosnak éreztük magunkat. Álltunk a nagy feketeség közepén, és reméltük, hogy legalább egy tűhegynyi fénysugarat megpillanthatunk. Megfáradtan kerestük, hátha megláthatunk valamit. Csak a fájdalomunk hangja visszhangzott a mélységben. Vége! Nincs tovább! És értelme sincs! (Mormoltuk szüntelen.) Már az önsajnálata ereje is kiveszni látszott. A „miért én, miért pont én”? Már érteni sem akartuk. Ez nem egy egyszerű kis gödör vagy csapda volt. Ez

az a mélység volt, ahol már a fül nem hall, csak a szív. Ahol egy ajtó van. A szívnek ajtaja. Jézus így szól: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek, ha valaki meghallja az én hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3,20). A mi hosszútűró Üdvözítőnk az, aki szüntelen ott áll, bebocsátásra várva. Nem másért jött, minthogy megmentse minket, hogy el ne vesszünk. Azért jött, mert valamit elvinne és valamit hozott. A bűneinket viszi, és ad helyette örök életet. Ő a mi Szabadítónk. Szent Testét megtörték értünk, bűneinkért meghalt a kereszten. Ezt hisszük és valljuk. Meghalt értünk és feltámadott! A szívünkbe költözött!

Jézus a Krisztus, ő a mi Urunk és Megváltónk! Róla teszünk most itt hitvallást tizenketten, hogy szolgálhassuk őt. A mi Mindenható Mennyei Atyánk ide vezetett minket a Szentlélek által, ebbe a gyülekezetbe. Megérkeztünk.

Kiss János

Első sorban balról: Giránné Cseh Katalin, Kovács Zsuzsanna, Szabó Ildikó, Püski Lajos lelkész, Dr. Oláh Erika, Varga Judit, Kiss János; **Hátsó sorban balról:** Szendrey Zoltán, Fábián Anita, dr. Tóthmartinez Béláné, Dobai Péter, Oláh Zoltán, Szafkó István

Csoportjaiban élő gyülekezet

Kedves most konfirmált testvéreim!

Szeretettel köszöntelek benneteket a gyülekezetünk presbitériuma nevében.

Örömmel tölt el bennünket, és bátorítást, megerősítést ad, hogy Istent befogadtátok a szívetekbe, és életcéllal választottátok az Ő követését.

Olyannyira fontos a döntések, hogy az az életetek minden egyes részletére hatással lesz. Átalakul az értékrendetek, az emberi kapcsolataitok, és sok, eddig átláthatatlan kérdés értelmet nyer.

Úgy vagyunk megalkotva, hogy értelmes életet akarjunk élni. Isten nélkül ez elérhetetlen, mert cél nélküli.

Istennel való kapcsolatunknak különböző formái vannak: Ő a teremtőnk, Urunk, megváltónk, szabadítónk és még sorolhatnánk. A legmegdöbbentőbb és talán a legszemélyesebb mégis az, hogy a mindenható Isten a barátunk szeretne lenni.

A Biblia úgy fogalmaz, hogy: „Az Úr, akinek féltőn szerető a neve, féltőn szerető Isten” vagyis nagyon erős érzelmi szálak vezérlik a velünk való kapcsolatban. Isten komolyan vágyik arra, hogy mélyen megismerjétek.

Ő nemcsak a hitre hívott el benneteket, hanem arra is, hogy tartozzatok valahova.

A Biblia szerint olyan, hogy magányos szent, vagy lelki remete, aki a közösségtől megfosztva, a többi hívőtől elszigetelve él, nem létezik.

A Szentírásban olyan kifejezéseket találunk, hogy egy test vagyunk, együtt épülünk, Krisztus tart minket össze, és együtt fogunk elragadtatni.

Ha olyan közösségre vágytok, ahol Isten megismerése a cél, ahol együtt örülhettek, vagy éppen arra vágytok, hogy megosszátok

másokkal a problémáitokat, hogy segítséget kapjatok, akkor megsúgom, hogy jó helyen vagytok!

Nem vagyunk tökéletesek, és az élet nagyon sok kérdésére nem tudjuk a választ, de ha elfogadtok bennünket, akkor egy olyan közösség, gyülekezet tagjai lesztek, ahol barátokra, hitbéli testvérekre találhattok, és együtt örülhetünk annak, hogy olyan vezetőnk van mint Jézus Krisztus.

Szeretettel várunk benneteket az istentiszteletekre, a bibliaórákra, a gyülekezeti rendezvényekre, ahol együtt épülhetünk egymás hite által.

Az Úr legyen veletek az úton, amelyen most elindultatok!

Kerti Péter gondnok

Kedves Konfirmáltak!

A tavalyi Bibliaiskolások nevében nagyon sok szeretettel köszöntelek benneteket konfirmálásotok alkalmával. Nagy ünnep ez az életetekben, de nemcsak a tiétekben, hanem a gyülekezet életében is, hiszen évről-évre gyarapodik közösségünk felnőtt konfirmálókkal.

Manapság sokan vannak, akik azt mondják, hogy ők olyan erősek, hogy nekik nincs szükségük sem Istenre, sem hitre. Ők olyan okosak, hogy mindent meg tudnak oldani. Ti azonban felismertétek, hogy szükség van segítségre, ezért jelentkeztetek a Bibliaiskolába, ahol választ kaptatok a kérdésekre, elindultatok az úton.

Feltehető az a kérdés, hogy 2009-ben a hitről, a szeretetről szükséges-e beszélni. Sajnos azt tapasztaljuk, hogy a XXI. században a hitről egyre kevésbé esik szó. Inkább a hitelről beszélnek, s ezt táplálják belénk a különböző újságok, a TV és

Csoportjaiban élő gyülekezet

a rádió. Szinte megmondják, hogy mit cselekedjünk, mit vegyünk, mit együnk. Sőt még a gondolatainkat is elrabolnák. Azt mondják, hogy még gondolkodnunk sem kell. Ti mégis döntöttetek, csatlakoztatok a Bibliaiskolához, megismertétek a Szentírást és most fogadalmat tettetek előttünk.

Ezzel is bizonyítva: igenis, szükségünk van ma is a hitre.

Mi megvalljuk nektek: hitet nem tudunk adni. Azért nektek magatoknak kell megküzdeni és azt megtartani. Mi egyet tehetünk: biztosítjuk számotokra a hitélet fenntartásának lehetőségét, a gyülekezet közösségét. Ezért hívunk benneteket nyári gyülekezeti nagytáborunkba, várunk szeptembertől kiscsoportjainkba.

Meggyőződéssel mondhatom a gyülekezet tagjai nevében, hogy majd ti is megtapasztaljátok, milyen jó együtt lenni, nem magányosnak lenni, egy közösséghez tartozni!

Végül fogadjátok útravalóul Balassi Bálint szavait:

No azért elbágyadt lelkem, te ne búsulj,
Buzgó imádsággal sőt Uradra borulj,
Erős reménységgel csak őhozzá szorulj,
Tőle el ne fordulj!

Bódiné Kerekes Judit

Szentlélek Úr Isten!

Istenünk, most konfirmált csoportunkat segítsd, hogy jobban megismerjen Téged.

Add, hogy ez a konfirmálás ne valaminek a vége, hanem egy felnőtt, Bibliát olvasó, rendszeresen imádkozó, felelős, keresztyén élet kezdete legyen. Ámen.

Fábián Anita

„Ha én gazdag lennék...”

„... mennyi mindent csinálnék!” – kiáltunk fel hallva a lottó nyereményekről, gazdag emberekről, vagy amikor épp egy árva peták sincs a zsebünkben. Pénz, vagyon, gazdagság! Csábító szavak! Mit jelent gazdagnak lenni manapság? Vagy épp mit biztosan nem? Mitől lesz valóban gazda az ember? Efféle kérdésekre kerestük a választ az egyházmegyei ifjúsági napon április 18-án, szombaton közel 200 fiatalal. Százvai László lelkész, vallásánár elgondolkodtató előadása és kisvárdai fiatalok szolgálata az „Isten pénze” című zenés darabban, illetve a zenekarral kísért „Szabadító” rock-oratórium” nagyszerű élményt jelentettek. Köszönjük a szolgálatukat!

Csinády Melinda

Egyházmegyei ifjúsági nap

Könyvismertetés

Az önállóság fejlődése; „Ártatlan” hazugságok; Bűnbak és bűnbakképzés; Beszéljünk a beszédéről!; Az erőszak sodrásában; Személyiség, szerep, hitelesség; Kiút a depresszióból; Munkaalkoholizmus; „Ne legyünk kiskorúak!” – ilyen és ehhez hasonló témákat jár körül rövid, olvasmányos, lelkipásztori jellegű írásaiban a szerző. A lélektani és hitbeli kérdések párhuzamain keresztül közelíti meg egyéni, hitbeli, családi és közösségi életünk valós élethelyzeteit és problémáit, hogy így segítse olvasóiban „a belső ember erősítését”.

Kálmánchey Márta „A belső ember erősítése” című könyve a Református Könyvesboltban kapható.

Gyermek-ima a Földért

Mi Atyánk,
ki a Földet látod,
keressél neki több barátot.

Nagyanyót:
cérnát találha hozzá,
s az ózonlyukat befoltozná.

Nagyapót:
mintha otthon tenné,
sivatagjait megöntözné.

Édesanyát,
ki minden éhes
gyermekét megszoptatni képes.

S olyan apát,
aki mától
gyilkos kezekre ütni bátor.

Testvérkét:
hogya összevesznénk,
egymást estére megkeresnénk.

Add játszótérnek
az egész Földet
kerítés nélkül hegyet, völgyet!

Kovács Tibor

Közhasznúsági jelentés

(2008. évi kivonat)

A „Nagyerdei Egyházközségért” alapítvány 1995. január 17. óta működik, az alapító okiratban meghatározott céllal: hitélet gyakorlásának, fejlesztésének elősegítése, lelkipázkodás; ifjúság nevelése, képességeinek fejlesztése, hitoktatás, szociális tevékenység, családsegítés, időskorúak támogatása, egyházközségi ingatlanok karbantartásának, bővítésének támogatása.

Az alapítvány induló vagyona 200.000-Ft, jelenlegi vagyona: **3.954.428 Ft**.

A 2008. évi összes pénzeszköze **18.135.380 Ft**, melyből a 2008 évi bevétel 6.171.345 Ft, a többi pedig a korábbi évek bevételei. A 2008. évi bevétel megoszlása: adományok 4.022.125 Ft, költségvetési támogatás (a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából) 1.564.562 Ft, betét-értékpapír kamat, hozam 584.658 Ft. Az adományból 2.291.000-Ft a templombővítés céljára érkezett.

A 2008. évi összes kiadás: **14.180.952 Ft**, melyet az alapító okirat szerint használtuk fel, az alábbi célokra: épületbővítés 10.700.000 Ft; 1 db fénymásoló gép 195.600 Ft; egyéb anyag 218.352 Ft; táborra céladományból 67.000 Ft.

Az elmúlt évek 1%-os felajánlásainak összege a 2008-ban kapott 1.564.562 Ft-tal együtt tavaly összesen 6.436.552 Ft volt. A tábor 3.000.000 Ft-os támogatása után a tartalékolt összeg 3.436.552 Ft.

A vezetők juttatásban nem részesülnek. Az alapítvány vállalkozási tevékenységet nem végez. Az alapítványnak köztarozása nincs.

Debrecen, 2009. május 4.

Széll György kuratóriumi elnök
Simonné Gaál Éva kuratóriumi titkár

„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére” (Róm 15,7)

Hírek

- ♦ **Áldozócsütörtökön**, máj. 21-én csak délelőtt fél 11-kor lesz istentisztelet.
- ♦ **Fiatalok konfirmációja** lesz máj. 24-én fél 11-kor.
- ♦ **Hittan évváró családi istentisztelet** lesz május 24-én, vasárnap 3 órakor az önkormányzati iskolák hittanosainak és szüleiknek.
- ♦ **Esti áhítat** lesz máj. 21-én este 6 órától az Egyetemi templomban, utána a reformátorok szobrainak megkoszorúzása.
- ♦ **Alkotmányozó Zsinat és Hálaadó Ünnepe** programjai lesznek máj. 22-én: 10 órától különböző programok, 4 órától az Alkotmányozó Zsinat üzenetének kihirdetése, fél 5-től úrvacsorás istentisztelet és utána kulturális programok a Kossuth téren.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő** istentiszteletek lesznek május 27-29. szerdától péntekig este 6 órakor.
- ♦ **Pünkösdvasárnap** úrvacsorás istentisztelet fél 9-kor és fél 11-kor, délután 5 órakor Zenés áhítat.
- ♦ **Pünkösdhétfőn** csak délelőtt fél 11-kor lesz istentisztelet, keresztelesekkel a templomban.
- ♦ **Templomépítészeti kiállítás**on (jún. 3-án szerdán fél 5-től) Püski Lajos lelkész tart tárlatvezetést a MODEM-ben.
- ♦ **Gyülekezeti nagytábor** lesz július 7-13. között.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

- Május 17.** Vadász Attila orgonál, közreműködik a Zeneművészeti Kar rézfúvós- és ütőegyüttese, vezényel: Baliga Ádám
- Május 24.** A Beery-család zenés áhítata
- Május 31.** Szabados-Szabó Bernadette énekel, Karasszon Dezső orgonál
- Június 7.** A Vox Antiqua Kamarakórus énekel, vezényel: Kiss Csaba
- Június 14.** A Nagyerdei Kamarakórus énekel, vezényel: Nagy Csaba Zoltán

1% + 1%

- ♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.
- ♦ A másik 1% átutalásához *“Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09**.

Imádkozzunk...

- ♦ hittanos gyermekekért,
- ♦ gyülekezeti táborért,
- ♦ konfirmáló fiatalokért,
- ♦ egyházunk egységéért, megújulásáért.

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban
17. évfolyam 5. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu